

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות
משנים קדמוניות מרבנו
הקדוש רבי נחמן מברסלב
זי"ע א
המעשה עם הבחינות

שיחות שאחר
ספורי מעשיות (1)
גליון 143

שבת שלום קוראים יקרים

התורה של הצדיק הוא תכף מוצא בה את עצמו, עם כל בעיותיו וחסרונותיו. ואז הוא מתעודד ומתחזק מאד שהנה יש צדיק גדול כזה, שיודע כל מה שעובר עליו וגם נותן לו דרך ועצה איך לתקן הכל. אך מי שבא בגאון וחכמות, וכבר נפל כל כך, שאינו מחפש לברר את תכליתו בעולם, אז כשרואה את תורת הצדיק שהיא כמו מראה, שמראה לו את כל חסרונותיו ופגמיו, הוא לא מודה בחסרונו, אלא חושב שיש חס ושלום חסרון לצדיק. על כן הוא מתנגד ולועג על דברי הצדיק.

במעשה זה רבנו ז"ל מלמד אותנו איך נגשים אל התורה של הצדיק, איך באים לבקש רפואה מרופא הנפשות. כי בשביל לזכות לכל הטוב הנמצא באצרותיו של הצדיק צריך לבוא בשפלות וענוה, להפיר את מקומו, היכן הוא מנח... ידוע שהרה"ח ר' לוי יצחק בנדער ז"ל היה אומר בשם אנ"ש, שבאמת רבנו יכול לעזר ולתקן את הגדול שבגדולים וגם את הקטן שבקטנים, גם אם מנח ברפש וטיט. אלא שהאדם צריך לדעת היכן הוא נמצא, ולא להטעות את עצמו. כי מי שמגיע לצדיק כדרך הגדולים, ובאמת הוא נמצא במקום נמוך, אי אפשר לעזר לו. רק מי שמגיע באמת ובתמימות, ומוכן להודות שיש לו חסרון, שהוא עדין רחוק, והוא זקוק לעזרה, אז הצדיק יכול לעזר לו תמיד. יהיה איך שיהיה, אף אם נפל למקום הנמוך ביותר, עדין הצדיק יכול להושיעו ולתקנו.

"מעשה, אחד הלך מאביו... רבנו ז"ל מספר לנו על בן שהלך ללמד ימים רבים במדינות אחרות וכשחזר ספר לאביו שיכול לעשות מנורה תלויה. אנשי שלומנו היו לומדים, שהבן שהלך ללמד זה הצדיק האמת המפלג במעלה. שהוא השיג איך לעשות הענג לייכטער, איך לקדש את עצמו כל כך, עד שכל שבעת הגרות, שהם העינים, האזנים, החותם והפה יהיו טהורים ומאירים. ואת המנורה המאירה הזאת, שהם כל ההשגות והקדושות שזכה להם מרב עבודתו ויגיעתו בתפלה, הוא מלמד גם אותנו, כי הוא השיג איך לעשות "מנורה התלויה" - מנורה שמאירה אור נפלא, ומראה לכל אחד את חסרונו ותקונו, עצה אמיתית ודרך חדשה, תורות ושיחות נפלאות שעל ידי זה יכול כל אחד ואחד לתקן את עצמו בכל המדות, ולהתניקות מכל התאוות והפגמים, וכך לזכות שגם המנורה שלנו תהיה דולקת ומאירה.

אך "והבן הוציא מנורה אחת שעשה, והיתה מגנה מאד בעיני פלם"... כאן מגלה לנו רבנו ז"ל את סוד ההתנגדות שיש על הצדיק. התורה של הצדיק היא אור צח ומצחצח, נקי מכל רבב של פגם, בוהק ומבריק כמו מראה, וכל אחד שמתקרב אל הצדיק ולומד את תורתו הקדושה הוא מוצא שם את עצמו! ממש כמו במראה. על כן מי שעוסק בחפוש האמת ובא בתמימות, וכל ענינו וחפצו זה לזכות לתשובה ותקון המעשים, אז כשלומד את

שִׁיחוֹת שְׂאֵחַר סְפּוּרֵי הַמַּעֲשִׂיּוֹת (1)

א - ה'מְנוּרָה הַתְּלוּיָה'

מַעֲשֵׂה: אֶחָד הֵלֵךְ מֵאֲבִיו, וְהָיָה בְּמִדְיָנוֹת אַחֲרוֹת יָמָיו רַבִּים אֶצֶל אַחֲרָיִם! - וְלִזְמַן בָּא לְאֲבִיו! - וְהִתְפָּאֵר בְּעֶצְמוֹ: "שֶׁלָּמַד שָׁם אֲמֻנוֹת גְּדוֹל: לַעֲשׂוֹת מְנוּרָה הַתְּלוּיָה' (שְׁקוּרִין 'הַעֲנֵג לִיכְטֵעַר')!"

וְצִוָּה: "לְהִתְאַסֵּף כָּל בְּעַלְיֵי־אֲמֻנוֹת' הַזֶּה, וְהוּא יֵרָאֶה לָהֶם חֲכָמְתוֹ בְּזֶה הָאֲמֻנוֹת!" - וְכֵן עָשָׂה אָבִיו - וְקִבֵּץ כָּל הַבְּעַלְיֵי־אֲמֻנוֹת' הַזֹּאת, לְרֵאוֹת גְּדֻלַּת הַבֶּן, מֵהַ שֶׁפָּעַל בְּכָל הַיָּמִים הָאֵלּוּ שֶׁהָיָה בְּיַד אַחֲרָיִם.

וְה'בֵן' הוֹצִיא מְנוּרָה אַחַת' שֶׁעָשָׂה! וְהִיטָה מְגַנָּה מְאֹד בְּעֵינֵי כָּלָם! - וְאֲבִיו הֵלֵךְ אֶצְלָם, וּבִקֵּשׁ מֵאֲתָם: "שִׁיגְלוּ לִי הָאֲמֻנוֹת!" - וְהִכְרַחוּ לְהוֹדִיעַ לִי הָאֲמֻנוֹת: "שֶׁהֵיא מְגַנָּה מְאֹד!"

וְהַבֵּן הִתְפָּאֵר: "הֲלֹא רֵאִיתֶם חֲכָמַת אֲמֻנוֹתֵי!" - וְהוֹדִיעַ לִי אָבִיו: "שֶׁלֹּא נִרְאָה יָפָה בְּעֵינֵי כָּלָם!" - הַשִּׁיב לִי הַבֵּן: אֲדַרְבָּא! בְּזֶה הָרֵאִיתִי גְּדֻלַּתִּי! - כִּי הָרֵאִיתִי לְכָלָם 'חֲסִירוֹנָם! כִּי בְּזֹאת ה'מְנוּרָה', נִמְצְאִים ה'חֲסִירוֹנוֹת' שֶׁל כָּל אֶחָד מֵהַבְּעַלְיֵי־אֲמֻנוֹת' הַנִּמְצְאִים כָּאֵן!

הֲלֹא תִרְאֶה: שֶׁאֶצֶל זֶה, מְגַנָּה 'חֲתִיכָה זֹאת' אֲבָל 'חֲתִיכָה אַחֲרֵת', יָפָה אֶצְלוֹ מְאֹד! - וְאֶצֶל אַחֵר לְהִפְךָ! אֲדַרְבָּא! זֹאת הַחֲתִיכָה' שֶׁהֵיא מְגַנָּה אֶצֶל חֲבֵרוֹ - הֵיא יָפָה וְנִפְלְאָה בְּעֵינָיו! רַק זֹאת הַחֲתִיכָה' מְגַנָּה! - וְכֵן אֶצֶל כָּלָם: מֵהַ שֶׁרַע בְּעֵינֵי זֶה, הֵיא יָפָה בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ!

- וְכֵן לְהִפְךָ! וְעֲשִׂיתִי מְנוּרָה זֹאת, מ'חֲסִירוֹנוֹת [שְׁלָהֶם] לְבָדָם! - לְהִרְאוֹת לְכָלָם: שֶׁאֵין לָהֶם שְׁלֵמוֹת! וַיֵּשׁ לְכָל אֶחָד חֲסִירוֹן! - כִּי מֵהַ שֶׁיָּפָה בְּעֵינָיו, הוּא חֲסִירוֹן בְּעֵינֵי חֲבֵרוֹ! - אֲבָל בְּאֲמַת, אֲנִי יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כְּתִקְוֹנוֹ!

[מְסִים רַבֵּנוּ ז'ל]: אִם הָיוּ יוֹדְעִים כָּל ה'חֲסִירוֹנוֹת' וְה'נִמְנָעִים' שֶׁל הַדְּבָר - הָיוּ יוֹדְעִים מֵהוֹת הַדְּבָר, אִף שֶׁלֹּא רָאוּ אוֹתוֹ מֵעוֹלָם!

ב - גְּדוֹלָיִם מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם

[קִדְּם שְׁבַת חֲנוּכָה - שְׁנַת תַּקְס"ה]

[הַהֲשֵׁלְמוֹת בְּסוּגְרִים לְשִׁיחָה הַזֶּה (0 - הוּא מוֹ: א) שִׁיחוֹת־הֶר"ן שו. ב) חֲיִימוֹהֶר"ן עה. ג) הַקְּדֻמָּה שְׁנֵי לְסִפְרֵי־הַמִּדּוֹת].

שְׁנֵי לְסִפְרֵי־הַמִּדּוֹת (דַּעַת ח"ב א) - הַמַּתְחִיל: דַּע כִּי לְכָל הָעוֹלָמוֹת וְלְכָל נְבִיא יֵשׁ קוֹמָה מִיְחֻדָּת וְכוּ', לְמַשָּׁל מִן הָאֲרִיָּה וְכוּ'. וְהַהֲבָדִלִים כָּלָם הֵם רְמוּזִים בְּתַמוּנַת הָאוֹתִיוֹת וּבְצֻרֹפֵיָהֶם. וְהַזִּזְכָּה לְהַבִּין אֶת הַתּוֹרָה וְכוּ'. - נִרְאָה לִי: שֶׁזֶהוּ עֲנִין הַשִּׁיחָה שֶׁשָּׁמַעְתִּי מִפִּי הַקְּדוֹשׁ קִדְּם שְׁבַת חֲנוּכָה תַּקְס"ה מֵעֲנִין הַבְּרִיּוֹת (שֶׁל הָעוֹלָם).

"גְּדוֹלָיִם מַעֲשֵׂי הַשֵּׁם" [תְּהִלִּים קיא, ב]. "אֵין אָדָם דּוֹמָה לְחֲבֵרוֹ, וְכָל הַצּוּרוֹת הָיוּ בְּאָדָם הָרֵאשׁוֹן" [סְנֵהֲדָרִין פ"ד מ"ה]! - הֵינּוּ: בְּתַבַּת "נִעְשָׂה" אָדָם" [בְּרֵאשִׁית א, כו] לְבַד, הָיוּ נִכְלָלִין כָּל הַצּוּרוֹת הֵלְלוּ [כָּל מִינֵי הַתַּמוּנוֹת שֶׁל כָּל בְּנֵי אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם]! - [וְכֵן תַּבַּת [שָׁם שָׁם, כד]: "בְּהִמָּה וְחָיָה" וְכוּ', הַנֶּאֱמָר ב'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית', בּוֹז הַתַּבָּה גַּם כֵּן נִכְלָל כָּל הַתַּמוּנוֹת שֶׁל כָּל בְּהִמָּה וְחָיָה].

וְכֵן בְּשֵׁאֵר דְּבָרִים [שְׂאֵר הַנְּבִיאִים]. כָּל ה'מְאֻרוֹת' הָיוּ נִכְלָלִין בְּתַבַּת "אֹר" [שָׁם שָׁם, ג] לְבַד, וְכֵן כָּלָם, הֵינּוּ: כָּל 'מַעֲשֵׂה־בְּרֵאשִׁית'! - וְאֶפְלוּ ה'עֲלִין שֶׁל הָאֵילָן, אֵין אֶחָד דּוֹמָה לְחֲבֵרוֹ וְכוּ'!

וְהָאֲרִיָּה בְּעֵינֵי זֶה הִרְבָּה מְאֹד! - וְאָמַר אָז: שֶׁיֵּשׁ חֲכָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁיִּכְוֹלִים לְחַיֹּת עִם הַחֲכָמוֹת לְבַד, בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה [עֵין זֶהר בְּשֵׁלַח סב].! - (כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נִפְלְאִים וְחֲכָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת אֶפְלוּ בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁיִּכְוֹלִין לְחַיֹּת בְּהֵם לְבַד בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה)! - וְהָאֲרִיָּה אָז בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה! (וְלֹא זָכִינוּ לְכַתְּבָהּ)!

וְהָאֲרִיָּה בְּעֵינֵי זֶה הִרְבָּה מְאֹד! - וְאָמַר אָז: שֶׁיֵּשׁ חֲכָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁיִּכְוֹלִים לְחַיֹּת עִם הַחֲכָמוֹת לְבַד, בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה [עֵין זֶהר בְּשֵׁלַח סב].! - (כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נִפְלְאִים וְחֲכָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת אֶפְלוּ בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁיִּכְוֹלִין לְחַיֹּת בְּהֵם לְבַד בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה)! - וְהָאֲרִיָּה אָז בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה! (וְלֹא זָכִינוּ לְכַתְּבָהּ)!

וְהָאֲרִיָּה בְּעֵינֵי זֶה הִרְבָּה מְאֹד! - וְאָמַר אָז: שֶׁיֵּשׁ חֲכָמוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, שֶׁיִּכְוֹלִים לְחַיֹּת עִם הַחֲכָמוֹת לְבַד, בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה [עֵין זֶהר בְּשֵׁלַח סב].! - (כִּי יֵשׁ דְּבָרִים נִפְלְאִים וְחֲכָמוֹת עֲלִיוֹנוֹת וְנוֹרָאוֹת אֶפְלוּ בְּזֶה הָעוֹלָם שֶׁיִּכְוֹלִין לְחַיֹּת בְּהֵם לְבַד בְּלִי שׁוּם אֲכִילָה וְשִׁתְיָה)! - וְהָאֲרִיָּה אָז בְּשִׁיחָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה! (וְלֹא זָכִינוּ לְכַתְּבָהּ)!

ג - הַפְּלוֹמֶפ (מְשֻׁאָבָה) [שְׁבוּעוֹת - שְׁנַת תַּקְס"ז]

[הַמַּעֲשֵׂה מ'הַסּוּס עִם הַפְּלוֹמֶפ", [נֶאֱמַר ב] שְׁבוּעוֹת תַּקְס"ז בְּזֹאסְלָב. חֲיִימוֹהֶר"ן נט]

[הַהֲשֵׁלְמוֹת בְּסוּגְרִים לְשִׁיחָה הַזֶּה (0 - הוּא מוֹ: א) חֲיִימוֹהֶר"ן קנא. ב) שִׁיחַ שְׁרִפְיָה קִדְּם הַקְּדוֹשׁ ח"ג תתיד, מִקְּתַב־יַד רַבִּי נִפְתָּלִי ז'ל].

[אוֹת א] לְעֲנִין שֶׁהָיוּ מְסַפְּרִים מֵאֶחָד (מַחְבְּרֵינוּ): שֶׁהָיָה אָז בְּכַרְךָ גְּדוֹל שֶׁל עֵירוֹת הָעוֹבְדֵי־כּוֹכָבִים (בְּפִעֻטְעַרְבוּרָג)! - וְנִתְעַכַּב שָׁם הַרְבֵּה,

מחמת שְנַדְמָה לוּ בְכַל־פַּעַם: "שְׁעַכְשׁוּ יַפְעַל!" - וְכֵן בְּכַל־פַּעַם
[נְדָמָה לוּ כִּכָּהֵן!] עַד שְׁנַתְעַכֵּב הַרְבֵּה שָׁם!

[ב'חיי־מוהר"ן קנא, פותב מוהר"ת ז"ל: וְאִזּוּ בְּאוֹתוֹ הַשָּׁנָה [שְׁנַת
תקס"ז], הַכְרַחְתִּי לְנוֹד מִמְּקוֹמִי מִנְעַמְרִיב לְמֵאֵה־לִּיב! - וּבְאוֹתָהּ
הַשָּׁנָה נִתְבַּלְבְּלוּ כַּמָּה אֲנָשֵׁי־שְׁלוֹמֵנוּ! רַבִּי אַבְרָהָם־מֶצְרִי הָיָה
בְּפִטְעָרְבוֹרְג! וְרַבִּים נִתְבַּלְבְּלוּ מְאֹד! - וְרַבְּנוּ ז"ל בְּעֶצְמוֹ הָיָה נֶעַר
וְנָד בְּאוֹתוֹ הַשָּׁנָה, בְּהַנְסִיעָה הַגְּדוֹלָה וְכוּ!]

וְאָמַר [רַבְּנוּ ז"ל]: שָׁכַן הַדֶּרֶךְ כְּשֶׁבְּאֵינִי לְמִקְוֹמוֹת כְּאֵלוֹ, שְׁנַדְמָה בְּכַל־פַּעַם:
"עֲתָה אֲפַעֵל! עֲתָה אֲפַעֵל! וְכוּ! וְכוּ!"

[אוֹת ב] וְסִפְרַת מַעֲשֵׂה: שֶׁהָיָה אִישׁ אֶחָד, שֶׁלֹּא הָאֲמִין בְּמָה שֶׁאֲדוֹמְרִים
הָעוֹלָם: "שֵׁשׁ לְצִיִּים מִסְטֵרָא־אֲחָרָא, שֶׁבְּאֵיִם לְפַעְמִים וּמִטְעִין
בְּנִי־אָדָם, כְּמוֹ שֶׁאֲרַע כְּמָה פְּעָמִים!" - וְהוּא לֹא הָאֲמִין בְּזֵה!
פַּעַם אַחַת בְּלֵילָה - בָּא אֶצְלוֹ 'לִץ' אֶחָד, וְקָרָא אֶל הַחוּץ: "שֵׁי־צֵא!" -
וְיָצָא לַחוּץ! וְהָרָאָה לוֹ ה'לִץ': "שֵׁשׁ לוֹ סוּס נֶאֱהָ לְמִכְרָ!"

וַיֵּרָא: וְהִנֵּה הוּא 'סוּס נֶאֱהָ מְאֹד!' - וּשְׁאָלוֹ [מֵהַלִּץ]: "כְּמָה אֲתָה
רוֹצֵה?" - הַשֵּׁשׁ ה'לִץ': 'אַרְבַּעַת אֲדוֹמִים!' - וְרָאָה: שֶׁהוּא שׁוֹה
בְּשִׁפִּי 'שְׁמוֹנָה אֲדוֹמִים', כִּי הוּא 'סוּס מְבַחֵר וְטוֹב מְאֹד!' - וְקָנָה
אֶצְלוֹ ה'סוּס', בְּעַד 'אַרְבַּעַת אֲדוֹמִים!' וְהָיָה אֶצְלוֹ 'מְצִיָּאָה גְּדוֹלָה!
לְמַחֵר הוֹצִיא ה'סוּס' לְמִכְרָ: - וְעַמְדוֹ עַל הַמִּקְחָ, וְרָצוּ לְתַן לוֹ אֵיזָה
סָף! - אָמַר: "מִסְתַּמָּא אִם נוֹתְנִין לִי סָף כְּזֵה, הוּא שׁוֹה כְּפָלִים!" -
וְלֹא נִתְרַצָּה!

וְהוֹלִיף ה'סוּס' לְהֵלֵן! וְרָצוּ לְתַן לוֹ גַּם כְּפָלִים כְּרָצוֹנוֹ! - אָמַר:
"מִסְתַּמָּא שׁוֹה יוֹתֵר כְּפָלִים מִזֵּה הַסָּף!"

וְכֵן הוֹלִיף ה'סוּס' לְהֵלֵן! - עַד שֶׁנִּכְנַס סָף מְכִירַת ה'סוּס' לְאֵלָפִים! -
וְלֹא נִתְרַצָּה עִם אֶחָד לְמִכְרוֹ! כִּי כָּל מָה שֶׁרָצוּ לְתַן לוֹ, אָמַר:
"מִסְתַּמָּא שׁוֹה יוֹתֵר בְּכָפָלִים!" - עַד שֶׁלֹּא נִמְצָא מִי שֶׁיִּקְחֵהוּ, רַק
ה'מְלָךְ!

וְהוֹלִיכוֹ לְה'מְלָךְ! - וְרָצָה לְתַן לוֹ ה'מְלָךְ' סָף עֲצוּם! כִּי ה'סוּס' הוֹטֵב
מְאֹד מְאֹד בְּעֵינֵי כָּל! - וְלֹא נִתְרַצָּה עִם ה'מְלָךְ' גַּם־כֵּן! כִּי אָמַר
[הָאִישׁ הַזֶּה]: "מִסְתַּמָּא שׁוֹה יוֹתֵר!" - עַד שֶׁגַּם ה'מְלָךְ' לֹא קָנָה
ה'סוּס'!

[אוֹת ג] וְהֵלֵךְ מֵה'מְלָךְ' עִם ה'סוּס' לְהַשְׁקוֹתוֹ! - וְהָיָה שָׁם 'פְּלוֹמְפִ'
שְׁמִשָּׁם מִשְׁקִין! [מְשֻׁבָּה' וְעֲלִיָּה' בְּרִז' שְׁמִזָּה שׁוֹאֲבִים מִיִּם -

רוֹאִים אֶת זֶה גַּם כְּהַיּוֹם בְּאוֹרְרִינְא בְּרַחוּב]. - וְקִפֵּץ ה'סוּס' לְתוֹךְ
הַפְּלוֹמְפִ, וְנִתְעַלַּם וְאִינְנוּ! - הִינּוּ: שְׁנַדְמָה לוֹ כִּכָּהֵן, כִּי הָיָה מַעֲשֵׂה־
לְצִיִּים' כָּל הָעֲנָנִין שֶׁל ה'סוּס'!

וְצַעַק מְאֹד עַל־זֵה: - וְנִתְקַבְּצוּ אֵלָיו בְּנֵי־הָעוֹלָם לְקוֹל זַעֲקָתוֹ, וְשָׁאָלוּ
אוֹתוֹ: "מָה אֲתָה צוֹעֵק?"! - הַשֵּׁיב: שֶׁה'סוּס' שָׁלוֹ קִפֵּץ לְתוֹךְ
הַפְּלוֹמְפִ! - וְהִכּוֹ אוֹתוֹ [לְהָאִישׁ הַזֶּה] "הַכָּה וּפְצוּעִ" [לְשׁוֹן הַכְּתוּב
מְלָכִים־א כ, לז], כִּי נְדָמָה לְמִשְׁגָּע! - כִּי נֶקֶב הַפְּלוֹמְפִ צָר מְאֹד,
וְאִיךְ אֲפֹשֵׁר שֶׁיִּקְפֹּץ ה'סוּס' לְשָׁם!?

וְרָאָה: שְׁמַכִּין אוֹתוֹ! וְהוּא נֶרְאָה כְּמִשְׁגָּע! - וְרָצָה לְיַלֵּךְ מִשָּׁם! - בְּתוֹךְ
שֶׁרָצָה לְיַלֵּךְ מִשָּׁם, וְהִנֵּה ה'סוּס' מִתְחִיל לְהוֹשִׁיט רִאשׁוֹ מִתוֹךְ
הַפְּלוֹמְפִ! - וְהִתְחִיל [הָאִישׁ הַזֶּה] לְצַעַק שְׁנִית: "אָהָה. אָהָה!" -
מִחֲמַת שְׁנַדְמָה לוֹ: "שֵׁשׁ שָׁם 'סוּסוֹ'!"

וְנִתְקַבְּצוּ שׁוֹב אֶצְלוֹ בְּנֵי־הָעוֹלָם, וְהִפּוּ אוֹתוֹ שְׁנִית! כִּי הוּא מְשֻׁגָּע'
כְּכֵן! - וְרָצָה שׁוֹב לְיַלֵּךְ מִשָּׁם! - כִּינֵן שֶׁרָצָה לְיַלֵּךְ, וְהִנֵּה מוֹשִׁיט
שׁוֹב ה'סוּס' אֶת רִאשׁוֹ מִן הַפְּלוֹמְפִ! - וְהִתְחִיל [הָאִישׁ] לְצַעַק עוֹד
כְּכֵן! - וְנִתְקַבְּצוּ שׁוֹב אֵלָיו! וְהִכּוּהוּ כְּכֵן!

[אוֹת ד] (הַנְּמַשֵּׁל הוּא): כִּי: ה'סְטֵרָא־אֲחָרָא' מְטַעָה אֶת הָאָדָם בְּכַל־
פַּעַם, עַל לֹא דָבָר, בְּשִׁקְרָגְמוֹר' שָׂאִין בּוֹ מִמֶּשֶׁל! - וְהוּא נֹסֵת
אֲחֵרִיָּה, וְהוֹלֵךְ אֲחֵרִיָּה! - וְנִדְמָה לוֹ בְּכַל־פַּעַם: "שֵׁי־רוּיחַ יוֹתֵר!
וַיִּמְלֵא תַאֲוֹתוֹ יוֹתֵר!" - וְרָץ אֲחֵרִיָּהֶם כְּמָה עֵתִים! - וּפְתָאֵם
נִתְעַלְמוּ! וּבּוֹרְחִים וּמִסְתַּלְקִים מִמֶּנּוּ כָּל ה'תַּאֲוֹת'!

כְּאֲשֶׁר מְזַדְמֵן לְפַעְמִים: שֶׁה'תַּאֲוֹת' מִסְתַּלְקִים קְצַת! וְכֹאֲשֶׁר הָאָדָם
רוֹצֵה לְפָרֵד מֵהֶם, אֲזִי חוֹזְרִים וּמוֹשִׁיטִים רִאשָׁם! וְהוּא חוֹזֵר וְרוֹדֵף
אֲחֵרִיָּהֶם! - וְכֵן מִתְנַהֵג לְהֵלֵן: שֶׁתִּכְרַף שְׁמוֹשִׁיטִים רִאשָׁם, הוּא חוֹזֵר
לְרֹדֵף אֲחֵרִיָּהֶם! - וְלֹא בָּאָר הָעֲנָנִין יוֹתֵר! - וְהִבְנוּ הַיִּטֵּב!

ד - מַעֲשֵׂה בְּצַדִּיק גְּדוֹל מְאֹד

מַעֲשֵׂה בְּצַדִּיק אֶחָד! שֶׁהָיָה צַדִּיק גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁיָּצָא מִתַּאֲוָה הַיְדוּעַ
לְגַמְרֵי לְגַמְרֵי כְּרָאוּי בְּשִׁלְמוֹת! - וְעָלָה לְעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים! וְרָאָה:
שְׁמֹנֶחַ בְּיֹרְהָ, חֲתִיכוֹת בְּשָׂר וְעֶצְמוֹת! - וְשָׁאָל: "מָה זֹאת?"! -
וְהַשִּׁיבוּ לוֹ: "שֵׁזֵאת הָיְתָה אִשָּׁה 'פֶּת־תַּאֲר'! וְעַל־כֵּן, מִחֲמַת שֶׁהָיְתָה
וְכוּ לְעַבְרָה, עַל־כֵּן וְכוּ [מַגִּיעַ לָהּ זֹאת]!

[אָמַר רַבְּנוּ ז"ל]: וּמִזֵּה רָאוּי לְרִאוֹת גְּנוּת תַּאֲוָה הַזֹּאת, אִם חוֹתְכִין
אוֹתָהּ לְחֲתִיכוֹת חֲתִיכוֹת, הָאֵם יְהִיָּה שִׁיף הַתַּאֲוָה וְכוּ!?

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות

מהשיחות שאחר ספורי מעשיות - (1)

- כי רצה להשתמש בזה לצרכו
- כי כל מה שרצו ליתן לו, אמר מסתמא שוה יותר כפליים מזה
- י. למה לא קנהו המלך בעצמו?
 - כי לא היה נאה בשביל המלך
 - כי המלך לא רצה לשלם יקר
 - כי האיש אמר מסתמא שוה יותר
- יא. מה קרה להסוס כשהאיש הלך להשקותו?
 - נדמה לו שקפץ הסוס לתוך הפלומפ (משאבה) ונתעלם ואיננו
 - הסוס ברח
 - נדמה לו שנפל ומת
- יב. למה הכו בני העולם את האיש הכה ופצוע?
 - כי היה צועק בקול גדול
 - כי הוא הכה לסוס
 - כי נדמה למשוגע - כי נקב הפלומפ צר מאוד וא"א שיקפוץ הסוס לשם
- יג. מה ראה האיש כשרצה לילך משם?
 - שהסוס מת במקום
 - שהסוס עומד במקומו
 - שהסוס מתחיל להושיט ראשו מתוך הפלומפ
- יד. מה עשה האיש כשראה זה?
 - התחיל לבכות
 - התחיל לרקוד ולשמוח
 - התחיל לצעוק שנית
- טו. מתי והיכן סיפר רבינו את הסיפור הזה?

(עיין בחיי מוהר"ן את ג"ט)

 - פסח תקס"ז בברסלב
 - שבועות תקס"ז באומן
 - שבועות תקס"ז בזאסלב

טז. מה אומר רבינו *אשר אפסר אפסר* מהסיפור הזה?

- א. באיזה אומנות התפאר הבן שלמד שם?
 - סנדלרות
 - ליטוש יהלומים
 - לעשות מנורה התלויה
- ב. את מי צוה להביא לראות את אומנתו?
 - את כולם מקטן ועד גדול
 - את כל בעלי אַמניות
 - את בעלי אַמניות מאותו אַמנות שהתפאר הבן בזה
- ג. האם מה שהראה להם מצאה חן בעינים?
 - בוודאי
 - היתה מגונה מאוד בעיני כולם
 - לחלקם מצאה חן, ולחלקם לא
- ד. איזה חלק היה מגונה בעינים?
 - אצל כולם היה מגונה חלק אחד
 - כולו היה מגונה אצל כולם
 - אצל כל אחד היה מגונה חתיכה אחרת
- ה. השלם את דברי רבינו "שיש חכמות בזה העולם, שיכולים לחיות עם החכמות לבד"?
 - עם קצת אכילה ושתיה
 - עם מיעוט שינה
 - בלי שום אכילה ושתיה
- ו. למה האחד התעכב בכרך גדול של עירות העכו"ם?
 - כי פעל שם הרבה דברים
 - כי היה נדמה לו בכל פעם שעכשוו יפעל
 - כי אמרו לו בכל פעם שעכשוו יפעל
- ז. מה הראה הלץ לאיש אחד בחוץ?
 - שיש לו סוס נאה למכור
 - שיש לו חמור נאה למכור
 - שיש לו גמל נאה למכור
- ח. בכמה אדומים קנהו מהלץ?
 - 8 אדומים
 - 42 אדומים
 - 26 אדומים
- ט. למה לא נתרצה האיש למכרו?
 - כי הציעו לו רק 2 אדומים

אשרינו שאנו זוכים ללמוד את ספורי רבינו הק' - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיכנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 - או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72